

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 477/05
13.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Драгомира Милојевића и Милене Инић-Дрецун, чланова већа и саветника Гордане Бурлић, записничара, у кривичном предмету против оптуженог **АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Чачку, изјављеној против пресуде Окружног суда у Чачку К.53/03 од 11.02.2005. године, у седници већа одржаној 13.04.2005. године, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Чачку, а пресуда Окружног суда у Чачку К.53/03 од 11.02.2005. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Чачку К.53/03 од 11.02.2005. године, оптужени АА је оглашен кривим, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. КЗ СРЈ, за које му је изречена условна осуда тако, што је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци, која се неће извршити, уколико у року од три године не учини ново кривично дело. Оптужени је дужан да плати суду пашал у износу од 3.000,00 динара.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио Окружни јавни тужилац у Чачку, због одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда преиначи тако, што ће се оптуженом изрећи ефективна казна затвора.

У одговору на жалбу Окружног јавног тужиоца, бранилац оптуженог је оспорио жалбене наводе и предложио да се жалба Окружног јавног тужиоца одбије као неоснована.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж. 609/05 од 28.03.2005. године, предложио је да се првостепена пресуда преиначи, у смислу жалбених навода.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 375. ЗКП, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог, размотрио списе предмета, испитао побијану пресуду, ценио наводе у жалби и одговор на жалбу Окружног јавног тужиоца, као и предлог Републичког јавног тужиоца, па налази:

Жалба је неоснована.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени суд, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП, пази по службеној дужности.

Побијајући првостепену пресуду, у делу одлуке о казни, Окружни јавни тужилац у жалби је навео да изречена условна осуда не одговара тежини извршеног кривичног дела, нити степену кривичне одговорности оптуженог да су особите олакшавајуће околности уобичајене олакшавајуће околности и да немају карактер особито олакшавајућих околности и да оптуженом треба изрећи ефективну казну затвора.

По оцени Врховног суда, ови жалбени наводи су неосновани.

Наиме, првостепени суд је правилно утврдио и ценио све околности значајне при одмеравању казне, у смислу члана 41. КЗ СРЈ и то од олакшавајућих околности његово тешко здравствено стање, због тешке повреде ватреним оружјем коју је задобио после извршења кривичног дела, што за последицу има трајни инвалидитет уз потребу свакодневног лечења и уз индиковано оперативно лечење, а потом и дефинитивно хируршко решавање, околност да је од извршења кривичног дела протекло више од две године, да у том временском периоду није извршио неко друго кривично дело, да је наведеним лицима продао релативно малу количину опојне дроге хероин и да се први пут појављује као извршилац овог кривичног дела, а од отежавајућих околности да је више пута осуђиван. Свим олакшавајућим околностима, дат је значај особито олакшавајућих околности и применом одредби члана 42. и 43. КЗ СРЈ, ублажио казну испод законом прописаног минимума за ово кривично дело и потом, изрекао условну осуду са дужим роком провере.

Ова кривична санкција је по оцени Врховног суда, адекватна извршеном делу, имајући у виду тежину дела с једне стране и друштвену опасност оптуженог с друге стране, па ће и по налажењу овог суда, изреченом кривичном санкцијом бити постигнута сврха кажњавања предвиђена чланом 33. КЗ СРЈ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 5. став 2. КЗ СРЈ, посебно што се у жалби Окружног јавног тужиоца не наводе неке нове околности које би могле имати такав значај који би оправдавао изрицање строже кривичне санкције.

Из изложеног, на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Гордана Бурлић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

ан